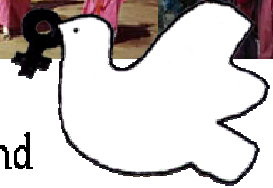

Naiset Rauhan Puolesta

Women for Peace in Finland

Kyllä rauhankulttuurille • Kyllä ihmisyydelle • Kyllä rauhalle • Uraaniaseet täyskieltoon • Asemiljardit ruokaan • Ydinaseriisunta

Saastuneita sanoja

Marja-Liisa Siira / Voima-lehti 3/2003

Palwasha tuli Afganistanista, Hisako Japanista, Clara Kolumbiasta, Bernedette Etelä-Afrikasta ja Gila Israelista. Tapasimme Italiassa Marina di Massan pienessä merenrantakaupungissa Toscanan maakunnassa. Me ja 300 muuta naista olimme siellä Mustapukuisten naisten kokouksessa elokuun neljä viimeistä päivää.

Naiset pukeutuvat mustaan eri puolilla maailmaa ja pitävät hiljaisia mielenosoituksia sotaa ja väkivaltaa vastaan. Vain kyltit huutavat: lopettakaa väkivalta, riisukaa aseet. Mitä muuta voi tehdä? Marina di Massa oli outo rantakaupunki. Hiekkarantaa riitti silmäkantamattomiin, mutta rannalta oli turha etsiä viihtyisiä rantakahviloita tai pikku putiikkeja. Niitä ei ollut. Tupakkaa piti käydä ostamassa huoltoaseman automaatilta puolentoista kilometrin päästä. Siinä kohtaa, missä Välimeren turistipaikoissa on rantabulevardi kukkaistutuksineen, oli roskainen oja.

Mutta kaunista, valkoista marmoria tällä ilmeisen köyhällä paikkakunnalla oli joka paikassa. Vaatimatonta arkkitehtuuria edustavalla rautatieasemalla sisäseinät, lattiat ja alikulkutunnelit oli päällystetty marmorilla. Erikoinen näky oli rannalla: aallonmurtajat oli tehty marmorilohkareista. Naapurikaupunki oli nimeltään Carrara. Junan ikkunasta näin yhden monista marmorikaivoksista, korkean vuoren, josta puolet oli louhittu pois. Pinjojen ja sypressien peittämässä tummassa maisemassa oli valkoisena hohtava arpi. Sieltäpäin siis oli kotoisin Helsingin Finlandia-talon kuuluisa päällyste, joka tipahteli alas.

Kolmantena kokouspäivänä vaihdoimm kepeät kesämekot mustiin pitkiin asuihin ja lähdimme osoittamaan mieltä. Kävimme ensin Italian suurimmassa jenkkitulukohdassa, Camp Darbyssä, pitämässä viisi hiljaista minuttia sodissa kuolleitten muistolle. Portilla seisoville vartijoille toivotettiin perinteisesti jenkit kotiin ja ilmoitettiin vanhalla laululla, että We shall overcome some day.

Siirryimme Viaregion turistikaupungin torille. Osa naisista muodosti keskelle toria ympyrän. He pitelivät käsissään pyykkinarua. Turistit katselivat hämmentyneinä, kun mustanpuhuva naisjoukko "pesi saastuneita sanoja". Pyykkialjusta nostettiin yksitellen kangaspaloja, joihin oli kirjoitettu yksi sana. Humanitäärinen sota, Täsmäisku, Kirurginen operaatio, Rauhaturvajoukot, Ennaltaehkäisevä isku ripustettiin pyykkipojilla narulle kuivumaan. Siellä oli koko USA:n syytöstehtailta peräisin oleva tuttu terminologia, jolla nykyajan sotatoimia kuvaillaan. 'Aseellinen toiminta' on ihmisten tappamista, oli Mustapukuisten viesti.

Oli siellä narulla kuivumassa muitakin sanoja. Kurdinainen piteli vakavana narua sanan Vapaus kohdalla. Tuulessa lepatti myös Euroopan Unioni ja sana rauha oli narulla monilla eri kielillä.

Erityisesti israelilaisten ja palestiinalaisten mustapukuisten mielestä rauha on pahasti saastunut sana. Oslon "rauhanprosessi" ja muut USA:n tekopyhät "rauhansuunnitelmat" ovat saastuttaneet sen. Rauhan nimissä on alueella tehty - ja tehdään - karmeita asioita. Vuonna 1982 Israelin armeija hyökkäsi Libanoniin ja ilkesi antaa operaatiolle nimen "Rauha Galileaan". Se rauha oli silkkaa tappamista.

Nyt menossa oleva USA:n johtama Lähi-Idän rauhansuunnitelma on nimeltään Tiekartta. Mikä ihme se on? Minusta se näyttää kartalta, johon on merkitty Israelin armeijan tankeille nopeimmat tiet palestiinalaiskyliin tuhotöitä tekemään. Kenenkään estämättä.

Kolumni on julkaistu Voima-lehdessä 3/2003